

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๒๕/๒๕๕๖

ศาลแพ่ง

ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒

เอกชนเจ้าของรถยนต์ (แท็กซี่) ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการถูกรวม
การขนส่งทางบก ไม่ยอมจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ในใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์
(แท็กซี่) ให้ โดยอ้างว่า โจทก์ไม่ใช่ผู้มีกรรมสิทธิ์ เพราะเป็นทรัพย์สินมรดกของผู้มีชื่อต้องให้ทายาท
ของผู้มีชื่อดำเนินการ ขอให้มีการสั่งหรือคำพิพากษาให้จำเลยทั้งสองจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อ
ผู้ถือกรรมสิทธิ์ในสมุดคู่มือจดทะเบียนมาเป็นชื่อโจทก์ หรือตามคำสั่งของโจทก์ และให้จำเลย
ทั้งสองร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบใช้ค่าเสียหาย กับค่าขาดประโยชน์ เห็นว่า การจดทะเบียน
รถยนต์ไม่ใช่หลักฐานแห่งกรรมสิทธิ์ตามกฎหมายในอันที่จะเป็นการรับรองคุ้มครอง สิทธิใน
ทรัพย์สินของบุคคลแต่อย่างใด เป็นเพียงหลักฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อความสะดวกในการควบคุม
การใช้รถและการเสียภาษีของเจ้าพนักงานเท่านั้น ซึ่งในการจดทะเบียนรถยนต์นายทะเบียน
จะต้องดำเนินการไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอันเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง เมื่อ
คดีนี้ไม่มีประเด็นพิพาทเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในรถยนต์พิพาทระหว่างโจทก์กับทายาทของผู้มีชื่อ
ข้อพิพาทในคดีนี้จึงมีเพียงประเด็นเรื่องการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วย
รถยนต์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดจำเลยที่ ๑ ว่ากระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็น
ละเมิดต่อโจทก์หรือไม่ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง
หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่ง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อันอยู่ในอำนาจ
พิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง